

KALAPÁTI FERENC VERSEI

ALTATÁS

(utasítás légycsapóhoz és más simítóeszközökhöz)

megvállva minden fegyverétől
a böllér
ököllel csapta agyon a halat
mint a bikát
kivert fogai
külön-külön sztaniolpapírba csomagolva
darabáru rántott hús

hullákat ne dobjunk a kútba
vödörben feljön lebeg
szomszédba kell vízért menni

kezünkön meglátszik a heg

KÖNYVBŐL

könyvből
könyv színnel világítással
miért feszesek szőkék a manökenek
puhák mint mi
gumipocakkal biztos
ami biztos a
kurváknak jobb helyeken
fehér a hajuk és nem
retkes a sarkuk

meg az öregasszonyoknak
 vörösekről barnákról
 feketékről nem is szólva
 amilyen festék
 cipőkrém akad
 a sarki boltban
 kirakott feliratok
 kimért házasságában
 megszokva szavainkat

ÉJJELI VADÁSZATON

nappali frizurában
 a vadász mondja csak
 tudnám a kis- vagy a
 nagystélyi a divat
 ez olyan lehet mint a
 kis és nagy dolog
 a nyulaknak teste túl
 lassan forog így
 kapásból nem lehet löni
 rá szálkák futnak a
 bőre alá
 kihúzza látszik csak
 húzná ki valaki már
 húzza ki valaki már és
 vágjuk el a nyakát
 vére zöld fűre asztaira
 folyva ki
 lenyúzva képtelenül
 tűzbe rakva étkeink

ÚSZÓMESTEREK FULLADÁSA

petrezselyembe
 állva öltözve
 nálunk fügefalevél
 mi fő mi fő
 fazékban zöltség

répa só víz-vezeték
petevezetékünk a
beoltott szó rendes
helyeken gránitból
kifaragva hajlítatlanul a
hajlongás veszélyeinek
elkerülése az önkéntes megadás
fejhez csapott forgópisztoly
a lehetőség coltja csak
úgy mint a gumicsizma
vele való taposás
közben a fagylaltos
csengőjére figyelni az
egy málnát a
kettő mérget jelent